

Edini slovenski dnevnik v Zjednjeneh državah.
Velja za vse leto - - \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the United States.
Issued every day except Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 35. — ŠTEV. 35.

NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 10, 1912. — SOBOTA, 10. SVEČANA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX.

Skrajno izkorisťevanje delavcev v jeklarnah.

Kdor delavcev zasluži petnajst dolarjev na teden, ga že smatrajo za kapitalista.

BEDA MED DELAVCI.

Stanovanjske razmere v Homestead, Pa., so tako siabe, da jih skoraj ni mogoče popisati.

Washington, D. C., 9. februar. — Kako živijo, oziroma životarijo delaveci v Homestead, Pa., in drugih industrijskih središčih v okrajih jekla in premoga, je poročala danes gospica Margaret Byington kongresnemu odseku, ki ima malo preiskati razmere pri trstu za jeklo.

V Homestead je položil Andrew Carnegie temelj svojim petsto milijonom, s katerimi razpolaga sedaj, in že zato so razmere v onem kraju, katerim je tudi gospica Byington posvetila posebno pozornost, najbolj zanimive.

Mladá dama je preiskovala razmene pozimi leta 1907. Kljub temu, da v Pensylvaniji, kakor tudi drugje, rodbina z manjšimi dohodki kakor \$15 na teden ne more dostopno živeti, zasluzi vendar 63 odstotkov delavcev v Homestead le \$10.50 na teden.

Delaveci, ki zaslužijo po \$12.00 na teden, so kaj redki, življene je pa tako draga, da s tem komaj izhajajo, it si ne smejijo privoščiti nobenega priboljška.

Stanovanjske razmene teh sožnejev truda za jeklo so skrajno žalostne. Družine stanujejo kolikor mogoče stisnjeno v majhnih sobah, ki jih je pa treba draga plačevati. Dim, pruhajajoč iz delavnice, se nikdar ne razgubi, in snrad, ki se dviga iz Monongahela reke, je strašen. Kdor ni navajen na to, ne more prebiti v takem ozračju.

Po jmenju gospice Byington tudi ameriški delaveci ne živijo mnogo boljše, kakor inozemski. Mogoče je, da plačujejo nekaj več za stanarino, zato si po morajo višje izdatke odigrati od ust.

Padec s 23. nadstropja.

36letni snažilec oken, Henry Roskin s štev. 5, Thompson St., je padel včeraj pri delu s 23. nadstropja Liberty poslopja, 45 Nassau St. v New Yorku, ter obježal z razdrobljeno glavo in kostmi mrtev.

Krvava družinska žaloba. V hiši svoje tašče, št. 309 Mulberry St., v New Yorku je ustrežil klubovi Albert E. Bayes iz Newarka, N. J., svojo ženo, potem ko zgrešil tekmece Williama Schwaha, ter si nato pognal kroglo v trebuhi. On in ona se borita s smrtno. V dveh pismih, katera je napisal pred svojim činom, zvraca kriivo žalobre na Schwaha. Pred kratkim je zapustil svojo ženo, ki je odslu nato s Schwahom stanovat k svoji materi. Bayes je oddal vsega skupaj pet strelov.

Honduras se upira.

Tegueigalpa, Honduras, 9. februar. Kongres republike Honduras je proglašil vse pogodbe med Amerikanecem W. S. Valentine in Puerto Cortes žežljene kot neveljavne, in pozval predsednika republike, da zapleni vso posest.

Blažnikova velika

PRATIKA
za leto 1912
je dobili izšli po 10., 100 izšli
po \$5.00, 50 izšli \$2.75.

Upravnštvo "Glas Naroda",
82 Cortlandt St., New York City
6104 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, O.

Iz delavskih krogov.

Strajk v Lawrence.

Joseph J. Ettor, vodja štrajka, in njegov drug, sta se zagovarjala včeraj pred sodiščem.

OTROCI ŠTRAJKARJEV.

Chicagu grozi generalni štrajk na stavljencev na pouličnih železnicah. — Štrajk v Manchester.

Lawrence, Mass., 9. februar. — Danes se zasišli pred tukajšnjim policijskim sodišču delavska voitelja J. J. Ettorja, ter njegovega druga Giovanittija, ki sta obtožena, da sta skrivni smrti žrtve Anne Lopizo, ki je bila usmrčena povodom štrajkarskih izgredov dne 29. pr. m. Ettorja dolžio, da je v nekem svojem govoru pozival štrajkarje, da si naj nabavijo morilno orožje. Obtožena sta zanikalaka vsako krivdo.

Lawrence, Mass., 10. februar. — Danes pošlejajo 250 otrok siromašnih štrajkarjev v New York, kjer bodo skrbeli za ranjene dobrotnike, dokler se razmere ne izboljšajo, in bodo delaveci zopet kaj zaslužili.

Chicago, Ill., 9. februar. — Vodje tukajšnjih unij nastavljencev na pouličnih železnicah so po konferenci naznani, da bodo ukazani prihodnji teden generalni štrajk vseh nastavljencev pouličnih in nadaljnih železnic v mestu, ako do tedaj družba ne odpasti superintendenta James B. Hogartha Chicago Railway družbe.

Manchester, N. H., 9. februar. — Stotin štrajkujočim delavcem v tukajšnji tovarni čevljev MeElwain družbi, ki so postigli delo pretok sredo, se je pridružilo danes sto grških in poljskih delavcev, ki zahtevajo povišanje plača za štiri cente pri dvečetnem čevljev.

STRAŠNA BEDA.

Tudi izven velikega mesta New York vedo poročati o tem.

Rožni venec v žepu nepravega.

John Roth se je moral zagovarjati pred sodnikom Crainom pod obtožbo, da je dne 29. januarja na 14th St. postajti podolične železnicu v New Yorku iztrgal gospici Hennessey s štev. 294 Dean St., Brooklyn, N. Y., ročno torbico, v kateri se je nahajal po izvedbi oropane en cent, vožnji listek za podolično železnicu in rožni venec. Vse te predmete so našli pri arretaciji v Rothovi posesti, ki je zatrjeval svojo nedolžnost. S centrom si je hotel kupiti nek židovski list, ko ga je pa sodnik vprašal, čemu mu je kot edini rožni venec, ni vedel dati odgovora, in tako je moral v ječo.

Predsedniška kampanja.

Večina glasov za Tafta.

Novačanovljeni Taftov glavni stan je izjavil, da bode 718 delegatov na Taftovi strani.

UPANJE NA ZMAGO.

La Follette velja že sedaj za mrtvega kandidata, in tako ostane tedaj le Roosevelt.

Washington, D. C., 9. februar.

Novovstanovljeni Taftov glavni stan je napravil proračun o številu glasov, katere bode imel predsednik Taft na republikanski narodni konvenciji. Glasom tega preračuna bodo stalo 718 delegatov na njegovi strani, in tako je Taftova zopetna nominacija že v naprej zasigurana — če niso delali v njegovem glavnem stanu rame.

Washington, D. C., 9. februar. — Obale Tripolisa in Cyrenaike so še vedno v oblasti Turkov in njihovih zaveznikov Arabcev.

ITALIJANI TEPENI.

V Derni, Bengazi in Ainsari so pognali sovražniki italijanske predstave v beg.

Washington, D. C., 9. februar.

Obale Tripolisa in Cyrenaike so še vedno v oblasti Turkov in njihovih zaveznikov Arabcev, in to v takega osnega, da ne morejo Italijani skoraj nič opraviti. Italijanska križarka "Citta di Catania", ki se je vrnila po vožnji ob obrežju danes v tukajšnje pristanišče, naznana je streljala na sedem malih pristanišč v na tekni turški tabor bližu obrežja, ter da je zapazila veliko množino oboroženih Arabcev.

Arabi so zgradili v Misraatu, nekako 150 milj izčistočno od Tripolisa, dva majhna forta, kamor so se zatekli tekom bombardiranja.

Carigrad, Turčija, 9. februar. — Vojno ministrstvo je objavilo danes uradne brzjavke, glasom katerih so dozvili Italijani v Derni, Bengazi in Ainsari velike poteze. Turki in Arabi so pognali Italijanski poveljniki se pripravljajo za odločilne operacije.

Frankford, Ky., 9. februar. — Gouverner Wilson iz New Jersey je govoril danes tukaj več govorov. Izjavil je med drugim, da sedanje postave, ki so bile sklenjene pred dvajsetimi leti, ne odgovarjajo več sedanjim potrebam v trgovini in industriji, da je torej treba napraviti druge, boljše, kar si bodo vzel v malo demokratska stranka. Wilson je predsedniški kandidat demokratske stranke.

Republikanski klub 10. assembly distrikta v New Yorku,

katerega vođa je L. Marshall, je izjavil za Taftovo zopetno nominacijo.

Frankford, Ky., 9. februar.

Gouverner Wilson iz New Jersey je govoril danes tukaj več govorov. Izjavil je med drugim, da sedanje postave, ki so bile sklenjene pred dvajsetimi leti, ne odgovarjajo več sedanjim potrebam v trgovini in industriji, da je torej treba napraviti druge, boljše, kar si bodo vzel v malo demokratska stranka. Wilson je predsedniški kandidat demokratske stranke.

Chicago, Ill., 9. februar.

Charles Philip Degen od tukaj, ki je polnih 34 let prodajal v svoji gostilni pivo, katero je čisto sam varil, je umrl včeraj v starosti 87 let. V nekem poročilu je označil poljedelski departmément Zdrženih držav njegovo pivo kot najčistejše v vsej deželi. Odlični pivovarji so ponujali Degenovi velike svote za njegov način varenja, toda vse ponudbe je odmislil. Pivo je varil od leta 1878 v neki sobi starega poslopja v Crockett St. izključno za svojo pomoč prepozno. Najmlajši otrok je še stiri mesece star.

Pivovar-original umrl.

San Antonio, Tex., 9. februar. — Charles Philip Degen od tukaj, ki je polnih 34 let prodajal v svoji gostilni pivo, katero je čisto sam varil, je umrl včeraj v starosti 87 let. V nekem poročilu je označil poljedelski departmément Zdrženih držav njegovo pivo kot najčistejše v vsej deželi. Odlični pivovarji so ponujali Degenovi velike svote za njegov način varenja, toda vse ponudbe je odmislil. Pivo je varil od leta 1878 v neki sobi starega poslopja v Crockett St. izključno za svojo pomoč prepozno. Najmlajši otrok je še stiri mesece star.

Nenavaden slučaj.

Mrs. Annie Churchill s štev. 93 Alabama Ave., Brooklyn, N. Y., ki je izgubila vid, ko jo je zadela kap, je včeraj naenkrat zopet izpregleadal, in to vsled strahu, ko so se drugi pogovarjali o pogrevu, meneč, da je nenadoma umrla.

Washington, D. C., 9. februar.

— V državljarni Spaulding & Co. na Michigan Ave., Brooklynu, N. Y., ki je izgubila vid, ko jo je zadela kap, je včeraj naenkrat zopet izpregleadal, in to vsled strahu, ko so se drugi pogovarjali o pogrevu, meneč, da je nenadoma umrla.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American proge

OCEANIA

odpluje dne 14. februarja 1912.

Voznja stane iz New Yorka do:

Trsta in Reke \$35.00

Ljubljane 35.60

Zagreba 36.20

Voznje listke je dobiti pri Fr

Sakser, 82 Cortland Street, New York.

Ital.-turška vojna.

Italijani v stiski.

—

ITALIJANI TEPENI.

—

Čari.

Maloruski spisal Marko Vovček

Davno je že, davno, a vendar kakor da se je včeraj dogodilo. Za mladih let se veli: Kar slišis za mladih nog, ali vidis, to bodes pomnil do smrti. Stara mati pri poveduje nam devojkam, predčea volno, a me poslušamo, prav kakor da vsako besedo vskravamo v dušo: kako je bilo nad kaj na svetu, kaka čuda so se dogajala.

I.

Zivel je stari kozak Zadorežko — pripoveduje mati. — Dal jem je Bog, da so vzgojili sina kakov sokola. Kako krasen kozak je bil! Kakršen je bil to i na konju i v orloju i v običajih, kakor jih zovejo, vitežkih. A tudi doma je bila njegova duša iskrenejša od vseh. Očeta in mater je spoštoval in ljubil. Stariši se tolazijo in radijujo svojega deteta in hvalijo Gospoda.

Doživel je stari Zadorežko in poklicjal ga je Gospod k sebi. Blagoslovil je sina in ženo, prepovedal jima tugovati, velel, naj ga lepo pokopljeti, in zaspal je na veče.

“Nikar ne plakajte, mama!” teži Timoš staro mater.

“Drago moje dete, kako naj ustavim soize, ki mi same polze iz očij? Ž njim sem svoje mlado življene preživelata tiso milo, a sedaj mi je, glej, usojeno, da v starih letih sama prenašam življene teže. Kadarkoli pogledam po hiši ali po vrtu ali po dvorišču, vselej se ga spomnim.”

“Cas je že, mama, da grem na delo,” pravi Timoš. “Spremiti vas hočem do sosedne Hane, da se ne mučite tukaj.”

“Torej prav, prav, moj sokol Jasinja! Pojdova k Hani, sin!”

A Hana je bila, kakor ona, vdova. Imela je hčerkico, jedinko; klicali so jo za Himo. Bila je krasna devojka, kakor polna rožica, jasnočka. Hima je odrasla zajedno s Timošem, kakor sestra z bratom; skupaj sta se igrala, skupaj sta i tugovala, vse skupaj in zajedno, vedno lepo med seboj, pa sta tako tudi odrasla, zvesto se ljubeča.

Ko se je primerilo, da Timoš ni jelen dan videl mladenčka, že mu niso bilo prav; a ona preliva tudi deviške solze, pogresujoča svoječnočnočko mladenčka. Stari so dopuščali.

“Naj se,” pravijo, “ljubi desa; morda jo kedaj Gospod združi. Imeli budem ženitino.”

II.

Stara mati nam pripoveduje o teh ljudeh, kakor da so ji pred očmi, a sama pravi, da je bilo vse to zdavnaj, zdavnaj. In vedno čebelja, predčea volno.

Brez nesreče ni nikdo na svetu: niti Himi ni prizanesla zlatura. Ni bilo nekega večera Timoša, ni ga bilo drugega ni tretjega. Ne spava Hima, temveč hodi po vrtu, hodi, gazi dišeče ejetje, katero je sama vsadila in mu sama prilivala: nješesar ji ni mar, ker ji je velika tuga prevzela, iskreno ter verno sreča.

Začelo se je svitati. Gre Timoš po ulici vesel, gre naravnost v hišo.

Pritekla je ona in mu zastopila pot.

“Reci mi,” pravi, “vsaj jedno besedo! Niti včeraj te ni bilo niti predvčerajšnjem. Če si name pozabil, povej resnicu.”

“O, devojka, devojka,” pravi Timoš, kako si me raztužila! Morda mi ti priznati tvojo nesrečo: morda se ne bova nikdar imela.”

“Ne bova nikdar imela? Marsi si našel drugo mladenčko, lepo od mene? Če li to ima ljubici, kakor jaz, iskreno! Povej mi, čegeva je? Zaradi nje propada moje mlado življene. Pa da bi jo vendar videla, kakšna je!”

“Ne jezi se nad njo, Hima, i to je tihia in dobra duša. In sirote je.”

“To je Olena Bondarovna! Ona? Ti torej k nji zahajaš vsak večer? Jaz sem izplakala svoje oči, svet mi ni več mar, a ti ljubiš njo! Nesreča moja, nesreča moja neizmerna! A kaj morda jo res misliš vzeti?”

V nedeljo pošljem snubače.”

“Kaj se ti tako hudiš? Morda ne bode sreče.”

“Dal Bog, da ne odvrne sreče, zla mladenčka!”

“Poslušaj, Timoš, ostavi mojo nasprotico! Ostavi jo; aka nočes, se bodes kesal! Kes pride — kakor pravijo, — ali povrnite ne bode.”

“Zakaj naj jo ostavim? Zakaj izgubljaš besede. Ne izdam devojke, dokler bodem živ, dokler bodes solnce sijalo!”

“Nočes je ostaviti? Premisli Timoš in reci zadnjic: ali je ne ostaviš?”

“Naj mi se oči zapro z vročim peskom, ako jo ostavim!”

“Bomo videli!”

In smukne v krēmo.

“Vražja devojka!” izpregovori Timoš in se globko zamislil.

In pride mu na misel Oleno, ki je bila tako krasna kakor jasna zora, in pokorna in tiha, kakor si va golobica. Spomni se je in klikne:

“Ne bi poznal miru, ako te izdam, golobica moja!”

III.

In odloči se, da pošlje prihodnjemu nedeljo snubače. Tako se je pričel posvetovati z materjo:

“Mamka,” pravi, “vzljubil sem mladenčko, pa jo hočem vzeti. Blagoslovite me!”

“Torej naj te Bog blagoslov, sin! Oženi se, moj sokol! A katero poprosiš za roko? Himo!”

“Ne, mamica, Oleno Bondarovo.”

Pogledala je Hima in sreča jo je zabolelo.

“O,” pravi, “baš je pri nji deviški večer; nisem prisla prepozno.”

Sla je v hišo; pozdravili so jo, vprašali odškodnino in jo pogostili. A ona je odpela okno, iztegnila sredise sobe roko in rekla:

“Daj, poleti ti, mlada, kakor ptice, a ve druge za njo!”

Ko je izustila te čarovniške besede, so one poletile skozi okno jedna za drugo, samo s krilec majhaje. Tako so odletile vse po vrsti. Olena jim je bila na čelu.

“Glej, hčerkico, ni ti bilo namejeno, da bodes Timoševa žena. A jaz sem si bila v svesti, da vaju po jesen blagoslovom.”

“A kaj je gotovega na svetu, mati?” odgovori otočno Hima.

“Nikar se ne žalosti, hčerkico! Tudi za te se dobri še lepih. Saj si še hvala Bogu, mlada in krasna kakor jagoda.”

Začelo gre Timoš k svoji mladenčki. Vesel je in svet mu je diven. V tem hipu stoji pred njim Hima, mrka, bleda in vpraša:

“Jo li hočes ostaviti ali nočes?”

A on se komaj zave in odgovori:

“Bog s teboj, nerazumna devojka. Mar ne veš, da sem se že zaročil?”

“Je li nočes ostaviti, vprašam.”

“Bilo bi mi bolje umreti, kakor brez nje živeti!”

“To je tvoja zadnja beseda?”

“Zadnja! Nočem je ostaviti.”

IV.

Drugi dan zaprosi Hima mater:

“Mati, pojdem k tetki v gošči.” A tetka je Hima v drugem selu, ali ne daleč. —

“Idi, hčerkica, idi; morda utešiš svoje srce.”

In spremlja je hčerki vrat.

Ali Hima je v tetki temveč je šla v hišo šumu, kjer je znala za drug, teki. Ni je videla nikdar, ali žuta je, da živi starca čarovnica v tistem šumu. Nje je sedaj železa v tebi, dete moje.”

“Stara moja mamica! Težko se mi je ženiti. Ne dobim več take družice, kakoršno sem nekdaj imel.”

“Vzemi Himo, sinko: to ti je dobra mladenčka, a kako meni spoštuješ? Obdaril jo je Gospod z vso srce.”

“Toda ona mi je prva sovražnica!

“Zadnja! Nočem je ostaviti.”

“Druži dan zaprosi Hima mater:

“Mati, pojdem k tetki v gošči.” A tetka je Hima v drugem selu, ali ne daleč. —

“Idi, hčerkica, idi; morda utešiš svoje srce.”

In spremlja je hčerki vrat.

Ali Hima je v tetki temveč je šla v hišo šumu, kjer je znala za drug, teki. Ni je videla nikdar, ali žuta je, da živi starca čarovnica v tistem šumu. Nje je sedaj železa v tebi, dete moje.”

“O, moj dragi sine! Kaj se tege spominjaš! Vse je božja volja. Kar je mladenčka rekla v svoji nesreči, radi tega te ni zadela nesreča. Je že tako usojeno.”

In sladko ga je začela nagovarjati. In s solzami in ljubezni vimi besedil ga je naposled pregovorila, da je vzel Himo. Pravijo:

“Stanovitno kapljanje izvoti celo kamen,” pa je tudi tako: govorila mu je in govorila vsak dan, vsako uro: “Oženi se, oženi se, poslušaj staro mater, ki te je vzgojila, ki je svoje zdravje izgubila, za te skrbecata.” — In mladenčka je privolil, izprorisil si je Himo in se že oženil.

Dočakala je starca sinaho in nemore, da bi je ljubila, tako ji je iskrena in poslušna! In postrežeji je v vsej česniči, cesar potrebuje, in posluša jo in ji ugodi, kakor rodno dote. A istotako se suše okrog Timoša neprestano, ne pusti ga iz oči, dasi je on vedno mrk in otočen.

Hima se za to ne briga, temveč paži nanj in mu strže kakor dragen detetu; a ko dočakala, da se Timoš nasmehe, Bože moj, kakor da je solnce obsijalo: in oči ji blesknejo in lice ji zardi.

Gre po šumi in prisluškuje: sedaj začuti nekaj na strani, sedaj začuti breza, sedaj ji nekaj pritajno vikne: “Hima! Hima!” In razlegne se po vsej šumi in vse odmeva.

Je li še dolgo ali nedolgo, tega sama ni vedela, ko naenkrat zazre pred seboj dva visoka hrasta, a med njima sedi starca žena, starca, starikasta, da je že mahovina prekrila. Hima se stempi pred očmi, a vedeževalka jo vpraša:

“Po kaj si prišla, draga devojka? Čemu si prišla, tako mlada in krasna!”

“Poslušaj, Timoš, ostavi mojo nasprotico! Ostavi jo; aka nočes, se bodes kesal! Kes pride — kakor pravijo, — ali povrnite ne bode.”

“Zakaj naj jo ostavim? Zakaj izgubljaš besede. Ne izdam devojke, dokler bodem živ, dokler bodes solnce sijalo!”

“Nočes je ostaviti? Premisli Timoš in reci zadnjic: ali je ne začarano peresce.”

“Daj mi levo roko, devojka!”

Ona ji jo poda.

V trenutku je bljesnil ostru nož, zakapljal je rdeča kri iz prsta. Čarovnica nameči peresce v kri in izpogovori:

“No,” pravi, “sedaj pojdi. Karkoli bodoš hotela, to storis svojim sovražnikom.”

Gre Hima iz šume, a solnce že zahaja. Ona čuti v sebi nadleževščino moč ... Izpomenila se je v lastovico, pa leti. Prileti do seja, a že je ovil večer v svoj mrak. Udari na zemljo v staro babo ter eb stoji pred Oleninim oknom. Glede: sedi Olena nedr družicami, kakor polna rožica, krasna, nakančena; in tako je vesela in tiha in takoj je ljubezniv pogled! A mlade družice bremče okrog nje, kakor zlate bučelice. Seide se okrog mize kakor sveži evetiči, a Olena vsem na čelu.

“Beži,” pravi, “beži, zla in lahkoumnica stvar!”

Ona se obrne in gre z vrtu.

A ptičica se spušča vedno nižje in nižje v krajem. Timoš se čudi in tako mu je mila ta ptičica, da niti oči ne obrne od nje; slušal bi jo in se naslušal njenega tihomilja in milega evrutanja. In prevezla ga je neka slutina in solze mu zasvetlikajo v očeh. In pada na zemljo in jo porosi s svojimi solzami. Čuje, da nekaj sumi v višini. Tam je črni vran raznal ptičice in preganja najkrasnejšo. One leti, kakor strela, a gavran jo objame s krili, kakor z oblakom. Skoči Timoš, pohiti, pogradi puško in ustrelji onega vranja, ki ob vratu, v kateri je imela zavojenje.

Aptekarji se čudi in vrtu.

“Kaj se, Timoš, ustrelji v vrtu?”

“Ptičico, ki je v vrtu.”

“Ptičico, ki je v vrtu?”

“Ptičico, ki je v vrtu

Kan in njegov sin.

Maksim Gorkij.

Nekoč je živel v Krimi kan Mozolejma el Asvab in je imel sina z imenom Tolajk Alhala...

Naslonjen s hrbotom na svetlorujavo arbutovo deblo, je začel slepi bernič, Tatar, s temi besedami eno izmed starih pravljic potokov, ki je tako bogat na spominih, in okrog pripovedovalca je sedela gruča talarjev v svetlih halnih (dolgih suknjah) in zlatovenih kučnah, na kamenitih razvalinah kanske palace, ki jo je bil razrušil čas. Večer je bil in tih je tonio solnce v morje; njegovi rdeči žarki so prodirali temno plast zelenega listja, ki je obdajalo, razvaline, in ležali v svetlih pegas po mahovitih kamenih, kateri je objemal zelenec bršljan. Veter je sumel v kupu starih planin in njihovo listje je šustelo, kakor bi v zraku žuboreli potoki vode, nevidni očem.

Glas starega berača je bil slaten in drtitel, toda in grb njegovega kamenitega obraza je govoril le mir. Priučene besede so mu tekelo in ust in pred poslušalec je vstajala slika prošlih dnev, bogati na silnih čustvih.

"Kan je bil star," je govoril stope, "toda mnogo žena je imel v svojem harem. In ljubile so strane, zakaj mnogo sile in ognja je še imel, in njegova ljubezen je bila nezna in strastna, in ženske bodo vedno ljubile tistega, ki zna združiti neznot in moč, naj bode tudi star in ima gube v obrazu; zakaj v sili je moč in ne v gladi kot in v rdeči lie."

Vse so ljubili kana; on pa je ljubil mlado kozačko iz dneprskih step, ki je bila ujetna v boju, in vedno je raje ljuboval z njo nego z ostalimi ženami v harem, v njegovem velikem harem, kjer je bilo tristo žena iz najrazličnejših dežel, ki so bile vse krasne, kakor evtev v spomladni, in katerim vsem se je dobro godilo. Mnoho okusnih in sladkih jedi jim je kan veleval pripravljati in vedno jim je dovoljeval, da se smeje ple-

sati in igrati se, kadar so hotele.. Svojo kozačko pa je večkrat poklical k sebi v stolp, odkoder se je videlo morje in kjer je imel vsega za deklico, cesar potrebuje ženska v svoje blagostanje: sladke hrane in raznih tkanin, zlata, in raznobarnih draguljev, godbo in redke ptiče iz daljnih dežel in ogrevite objeme zaljubljenega kana. V tem stolpu se je razveseljava, in dobro vedel, da drži sin Alhala slavo kanstva pokonec, njegov sin, ki je drvil kakor voli po ruskih stepah in se vračal odondonot v tem z bogatim plenom, z novimi ženami, z novo slavo, puščanje za seboj strah in pepel, tripla in kri."

Nekoc se je bil vrnil Alhala z ropa od Rusov in mnogo praznikov se je obhajalo njemu na čast, saj knezi potokov so se zbrajali na njih, igre in gostje so se vršile, z loki so streljali jetnikom v oči,

da poizkusijo silo rok, in potem so zopet pili, proslavljali hrabrost Alhala, strahu nepristateljev, zasečito kanstva. In stari kan se je radoval sinove slave. Dobro je delo starecu, ko je gledal v svojem si, da ostane po njegovi smrti kanstvo v močnih rokah...

Dobro mu je delo, ko je vedel, in zato je dejal, da počake si na moč svoje ljubezeni pred vsemi murzami (knezi) in begi (vodji), dvigaje čašo v roki:

"Dober sin si, Alhala! Hvaljen bodi Allah in slavljenome ime njegovega preroka!" In vsi so slavili v zboru silnih glasov prerokovo ime. Potem je govoril kan:

"Alah je velik! Še za mejil: živih dni je dal v mojem sinu vstajenje moji mladosti in s svojimi starimi očmi vidim, da bom — kadar jem ugasne dan in se zagrijajo črvi v moje sreč — živel v svojem sinu. Velik je Allah in Mohamed, resnični prerok njegov! Dobrega sinu imam, trda je njegova roka in drzno njegovo sreč in jasen njegov razum... kaj hočeš vzeti iz očetovih rok, Alhala? Pojed, in vse ti dam po tvoji želi...."

In ni še bil zamrl glas starega kana, ko je vstal Tolajk Alhala in rekel, z iskrečimi se očmi, ki so bile črne, kakor morje v noči, in zareče, kakor oči gorskega orla:

"Rusinjo mi daj, moj oče in vladar!"

Kan je molčal, pomolčal je malo, le tako dolgo, kolikor treba časa, da se zadusi trepet srca — potem pa je rekjal trdno in glasno:

"Vzemi jo! končajmo pojedino in ti jo dobis..."

Tedaj pa je vzplamel drzni Alhala, v velikem veselju so se mu zasvetile orlove oči, vzrvanal se je v vsi svoji visokosti in rekjal svojemu očetu in kanu:

"Vem, kaj mi daruješ, moj oče in gospod! Vem... Tvoj hlapac sem — tvoj sin. Vzemi mojo kri po kapljicah — dvajset smrti moje staro sreč!"

In zopet sta molčala. Alhala je vdihnil.

"Vidim, modri mulah mi je govoril resnico, žena je možu vedno v škodo: ako je lepa, vzbuja v drugih poželenje po sebi in izroča moža ljubosomnosti; ako je grda, zavida mož drugi in tripi od zavisti, in če ni niti lepa, niti grda, tripi zopet od zene..."

"Modrost mi lek za bol sreca..." je rekel kan.

Dolgo sta hodila oče in sin skozi temo in tako je govoril tedaj kan el Asvab:

"Dan za dnevom bolj ugaša moje življenje in vedno slabec bije moje staro srce in vedno manj je ognja v mojih prsih. Luč in topinja mojega življenja so bili mehki objemi kozačke... Povej mi, Tolajk, povej mi, ali je res tako

zadružiti neznot in moč, naj bode tudi star in ima gube v obrazu;

zakaj v sili je moč in ne v gladi kot in v rdeči lie.

"Koliko dni mi je še ostalo? Le še malo dni imam na zemlji... Poslednje veselje mojega življenja je bila ona... ta ruska deklica. Ona me pozna, ona me ljubi; kedо bude ljubil mene — starca, kadar nje ne bom več imel, ker... Nobena izmed vseh, niti ena, Alhala!..."

Alhala je molčal.

"Kako mi je živeti, ako tem, da jo ti objemaš in ona tebe pojavlja? Pred žensko ni očeta in deklica že ležala, na tleh, na

sina, Tolajk! Pred žensko smo vsi možki, moj sin!... V bolesti končam svoje stare dni... Raje naj bi se odpre vse rane na mojem telesu, Tolajk, in moja kri naj bi bila prelita, raje ne bi preživel te noči, moj sin."

Njegov sin je molčal. Pred vratiharem sta obstala in dolgo sta stala pred njimi molče, povešajo glavo na prsi. Tema je bila vsekarrog, oblaki so hiteli po nebuh, in bilo je, kakor da veter, ki je stresal drevesa, nekaj prepeva...

"Dolgo jo že ljubim, oče..." je rekel Alhala tihi.

"Vem... in jaz vem, da ona tebe ne ljubi..." je rekel kan.

"Sreči mi poka, če mislim na njo!"

"In česa je sedaj polno moje staro sreč?"

In zopet sta molčala. Alhala je vdihnil.

"Vidim, modri mulah mi je govoril resnico, žena je možu vedno v škodo: ako je lepa, vzbuja v drugih poželenje po sebi in izroča moža ljubosomnosti; ako je grda, zavida mož drugi in tripi od zavisti, in če ni niti lepa, niti grda, tripi zopet od zene..."

"Modrost mi lek za bol sreca..." je rekel kan.

Dolgo sta hodila oče in sin skozi temo in tako je govoril tedaj kan el Asvab:

"Dan za dnevom bolj ugaša moje življenje in vedno slabec bije moje staro srce in vedno manj je ognja v mojih prsih. Luč in topinja mojega življenja so bili mehki objemi kozačke... Povej mi, Tolajk, povej mi, ali je res tako

zadružiti neznot in moč, naj bode tudi star in ima gube v obrazu;

zakaj v sili je moč in ne v gladi kot in v rdeči lie.

"Torej, ali jo ubijevas?"

"Ne morem ti je dati, ne morem..." je dejal kan.

"In jaz ne morem več trpeti — iztrgaj mi sreč ali daj mi jo!"

Kan je molčal.

"Ali je molčal.

"Da, tudi jaz," je žalostno rekel kan. Od žalosti je postal kan.

Tuditi!

In zopet sta molčala.

"Da, tudi jaz," je žalostno rekel kan. Od žalosti je postal kan.

Tuditi!

"Vzriva jo z gore v morje!" je ponovil kar sinove besede, kakor odmev sinovega glasu.

In potem sta šla v harem, kjer je deklica že ležala, na tleh, na

bujini preprogi. Obstala sta pred njo in jo gledala, dolgo sta jo gledala. Staremu kanu so tekle solze iz oči v njegovo srebrno belo brado in se svetile v nji, kakor žlahtni biseri, toda sin je stal, bliščičih se očej, in ko je dušil svojo strast, škripajo z zobni, se je vzbudila kozačka. Vzvudla se je in na njenem obrazu, nežnem in rožnatem, so se razvezetele oči kačar plavice. Ni zapazila Alhala in ponudila je kanu svoje rdeče ustnice.

"Poljubi me, stari orel!"

"Pripravi se... z nama pojdeš!" je dejal kan tihi.

Tedaj je videla Alhala in solze v očeh svojega orla in — bila je bistreca umra — razumela vse.

"Pojdem," je dejala. "Pojdem. Niti temu, niti onemu — tako sta skenija! Tako tudi morajo sklepati tisti, ki so silnega sreca. Jaz prem..."

In molče so šli vsi trije proti morju. Hodili so po ozkih stezah, voda moža ljubosomnosti; ako je grda, zavida mož drugi in tripi od zavisti, in če ni niti lepa, niti grda, tripi zopet od zene..."

Deklica je bila trudna, kmalu se je utrudila, a tudi ponosno je bila in zato ni hotela povedati.

In ko je kanov sin zapazil, da dekla stažata, je rekel:

"Se li bojiš?"

"Pojdila, oče," je rekel Tolajk.

"Počakaj..." je zašepetal kan, kakor da nekaj postuša. In zopet je preteklo dolgo časa in v enomer so šumljali valovi tam spodaj in veter je bucal na skalni pretresaje drevesne vrhove.

"Pojdila, oče..."

"Počakaj še..."

Večkrat je rekel Tolajk Alhala:

"Pojdila, oče..."

Kan se vedno ni šel s prostora, kjer je bil izgubil veselje svojih poslednjih dnij.

Toda — vse ima svoj konec! — Potem pa je vstal, nagubal obrvi in zavodil v vrat!

"Pojdi, — Alah maščuj tvojo željo nad teboj ali naj ti odpusti, kakor hoče, — jaz pa, tvoj oče, ti odpuščam. Jaz vem, kaj je ljubezen..."

"In zdaj je pred njimi morje; pusto je tam dol, črno in brezbrezno. Zamolko šume valovi globoko...

nihče me ne bode več ljubil, — in zdravlj...

če nas nihče ne ljubi, potem je življenje brez zmisla."

"Cast in bogastvo imaš, oče..."

"Daj mi le njen poljub, in vzemim si vse drugo za plačilo. Vse je mrto, le ljubezen žene je živa. Ako človek, nima take ljubezni, potem tudi nima življenja, berač je in hedi ni smej do njegovi dnevi. Zdravstvuj, sin moj, blagoslov Alahov počivaj vse dni in noči tvoja življenja nad tvojo glavo."

In kan se je obrnil z oblijem proti morju.

"Oče," je rekel Tolajk, "oče!"

In več ni mogel reči, ker se človeku, kateremu se smehlja smrt, ne more reči ničesar, kar bi poklicalo ljubezen do življenja v njegovu dušo nazaj.

"Pusti me..."

"Allah..."

"On ve..."

Hitrih korakov je stopil kan na stremi rob in se vrgel dol. Sin ga nista zadržali, ni ga mogel. In zopet se ni slišalo ničesar od morja, — niti krika, niti glasu kanovega pada. Le valovi tam so šumeli v enomer in divje pesni je tulil več.

Dolgo je gledal Tolajk Alhala in rekel na to na glas:

"Daj tudi meni takto trdo sreco, o Alah!"

In natu je odšel v temah noči...

Tako je umrl kan Mozolajma el Asvab in Tolajk Alhala je postal kriški kan....

POSEČENA OPERACIJA NA MOŽGANAH.

Srbški listi poročajo, da je ležnik v kruševski bolnični v Srbiji, dr. D. Mihajlović operilar na možgana nekega mladenca. Istemu je vsled težkega udarca počila možganska vena ter se je kri razlila po lobanji, ko so ga prinesli v bolnišnico. Tu je bil brez narke operiran; dr. Mihajlović mu je odprl lobanjo, strnil raztrganje delo in odstranil veliko strjene krv, nato pa rano deloma zaprl ter jo nadalje negoval. Mladič je že čez osem minut zavedel in te dni zapusti bolnišnico popolnoma oživljen.

Rojaki! Zavarujte se pri

JUGOSLOVANSKI KATOLIŠKI JEDNOTI
kjer je vaša zavarovalnina popolnoma zagotovljena.

Jednota posluje po dobro preračunjenem sistemu. Asesmenti so razdeljeni po letih. Sprejema možke in ženske od 16. do 45. leta. Asesmenti so vedno enaki. Plačuje večje podpore ko druge Jednote. Poseduje velik rezervni sklad. Podpore in smrtnine vedno točno plačane. Vodstvo napredno in energično.

Zavarujete se lahko za \$500.00 ali \$1000.00 smrtnine. Za izgubo obeh rok ali obeh nog, ali ene roke in ene noge kakor tudi za zlomljenje križa in popolno onemoglost \$800.00. Za izgubo ene roke ali ene noge se plača \$400.00. Za izgubo treh prstov na roki ali polovico stopala na nogi \$200.00. Za izgubo enega očesa plača Jednota \$2

"GLAS NARODA"
(Slovenic Daily)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado. \$3.00
" " pol leta 1.50
" " leto za mesto New York 4.00
" " pol leta za mesto New York 2.00
Evropa za vse leto 4.50
" " " " pol leta 2.50
" " " " petr leta 1.75

* * * GLAS NARODA izhaja vsak dan iz
vzemni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisno brz podpisna in osočnosti se ne
nemotijo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po —
Money Order.

Pri spremembni kraljevi naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje
bivališča naznani, da hitreje najde
naslovnika.

Dopisno in pošiljatvam naredite ta na-
slon:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

* Telefon 4687 Cortlandt.

Koncem tedna.

—o—

Glasom poročila zakladnega u-
rade je sedaj malo ponarejenega
denarja v prometu. In kako je
s pravim?

Kdor ima denar, ima časih sit-
nosti, kdor ga pa nimá, vedno.

Nek prodajalec premoga v
Yonkers naznana, da tehta nje-
gov novorojeni otrok sedemnajst
funтов. Na tehtnico prodajalec
premoga se ni zanesti.

Zvezni sodnik, ki ostavi samo
trinajst tisoč dolarjev premože-
nja, zapusti tem več vreden do-
ber sloves.

Ne sodite nikogar po njegovih
prijetljivih, kakor tudi ne po
smotkah, katere podar.

Sprava sovražnih si republi-
kanskih bratev v kongresu naj-
bi bila drugim, ki so si v lasih,
svarilo, kako se morejo v jeseni
izogniti batinam.

V Chieagu, Ill., je bil obsojen
nekdo na 50 dolarjev globe, ker
se je hotel prostovoljno spraviti
na drugi svet. Sedaj ima še več
vzroka, da se obesi.

Nekdo jo je popihal iz Evrope
z dvema milijoni v Ameriko. Ali
je ta, po nazorih naselniške obla-
sti, začeljen naseljence? Mož ima
dovolj sredstev in je dokazal, da
si zna pomagati.

Naša vlada začasno res nima
časa, da bi se bavila z domaćimi
zadevami, dokler niso rešene no-
trane zadeve na Kitajskem, v
Rusiji, Perziji, Mehiki in Enea-
dorju.

In Pittsburgha poročajo, da je
mogoče pridobivati iz petroleja
živila. Nič novega: John D. in
mnogo drugih redi petrolej že le-
ta in leta prav dobro!...

V Juarezu so zapili petnajst
revolucionarjev v neko gostilno.
Število revolucionarjev je posta-
lo od tega časa večje.

Preiskava trusta za denar . . .
škoda za čas.

Tretja haška mirovna konfe-
renca se vrši leta 1915. Zakaj?

Na 148 umorov pride ena iz-
vršba smrtne obodsobe. To je sko-
raj tako, kakor da bi bila od-
pravljena smrtna kazen.

V Red Bank je bil nekdo obso-
jen na plačilo globe \$25, ker je
dopolil, da je njegov pes lakote
poginil. V Lawrence, Mass., stra-
da im mrežakote na tisoči in ti-
soči ženskim otrok — toda na iz-
stradanju ljudi še nimamo posta-

Žane
iz
Iblane.

Dopisi.

Springfield, Ill. — Ker ravno
pošiljam naročino za ljet, hočem
obenem tudi poročati o takaj-
njih razmerah. Če prav nas je
tukaj lepo število Slovencev, to-
da vseeno se redko kedaj kaj čita
iz naše naselbine. Kaj je temu
vzrok, to ne vem. Delavske raz-
mere so srednje; imamo prece-
snejši število rogov in v nekaterih
se dela vsaki dan, v drugih pa od
3 do 5 dni na teden. Zaslužek se
ravna po delu, kakoršnega ima
kdo in pa kako je preskrbel v
vozovi, katerih kaj rado primanj-
kuje. Vendar bi že si bilo, če bo-
de tako ostalo. Ali kaj, ko nam
obetajo štrajk, ker s prvim aprili
po prehodnem pogodbom in kakor je
razvidno po konvenciji v India-
napolis, Ind., so mogote premo-
govili rogov zelo trdovratni in bi
nam mesto plače povisali najraje
se znizali. — Na društvenem po-
lju pa tu še dost dobro napredju-
jemo. Imamo štiri možka in eno
žensko podporno društvo, katera
spadajo raznim Jednotam; poleg
teh imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svojih dolžnosti in pristopaj-
mo k podpornim društvam, ker
nikele ne ve ne dneva ne ure, ke-
daj ga nesreča običe. Preskrbel-
jemi smo z Jednotami in Zveza-
mi vsakega misljenja, kakršnega
kdo hoče. Od podpornih društ-
vov imamo pa še dva pevska dru-
štva. Torej vsakdo se lahko zava-
ruje bodisi za bolezni ali smrt.
Kaj žalostno je citati, da je v tej
ali oni naselbini kak rojak zbolel
ali še celo umrl in ni bil pri no-
nemenu društvu. Največkrat zapu-
šča taki ženo in otrok v največ-
ji bedi brez vsake pomoči. Zato
Slovečni in Slovenke, zavedajmo
se svo

Narodna strana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 621 Center St. Braddock, Pa.
 Podpredsednik: IVAN PRIMOŽEC, Eveleth, Minn., Box 641.
 Glavni tajnik: GEO. L. BROZUH, Ely, Minn., Box 424.
 Pomočni tajnik: MIHAEL MIR VINEC, Omaha Neb., 1234 So. 15th St.
 Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 106.
 Zaušnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 943 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., No. 200 No. Chicago Rd.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELNIK, Salida, Colo., Box 583.
 MIHAEL KLOBUCAR, Calumet, Mich., 115 — Tht St.
 PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 128.
 FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
 MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Jednotno gledalo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Veljopis naš se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na gledalo blagajnika Jednotne.

POROČILO UMLJILIH ČLANOV IN ČLANIC.

Za mesec februar 1912.

Assessment št. 163. Dne 1. februar 1912.

Umrli brat Marti Šator, cert. št. 6366.

član društva sv. Alejzij št. 31 v Brad-

dock, Pa., rojen leta 1882, umrl dne 2.

decembra 1911, vzrok smrti: ubit v pre-

mogokopu, zavarovan je bil za \$500.00.

Jednotni je pristopil dne 25. junija 1907.

Umrli brat Anton Podgor, cert. št. 13383, član društva sv. Alejzij št. 23

v Trestate, Pa., rojen leta 1885, umrl dne

28. novembra 1911, vzrok smrti: ubit v

premogokopu, zavarovan je bil za \$500.00.

Jednotni je pristopil dne 17. junija 1910.

Umrli brat Frank Šraj, cert. št. 1048,

član društva sv. Mihael Št. 40 v Claridge,

Pa., rojen leta 1882, umrl dne 12. januar-

ja 1912, vzrok smrti: v premogokopu

zavarovan je bil za \$500.00.

Jednotni je bil sprejet dne 15. junija 1909.

Umrli brat Anton Oslak, cert. št. 473,

član društva sv. Srce Jezusa št. 2 v Ely,

Minn., rojen leta 1885, umrl dne 23. januar-

ja 1912, vzrok smrti: jetika, zavarovan

je bil za \$1,000.00, k Je-

dnotni je bil sprejet dne 28. julija 1902.

Umrli brat Ignacij Pluth, cert. št. 483,

član društva sv. Srce Jezusa št. 2 v Ely,

Minn., rojen leta 1885, umrl dne 24. januar-

ja 1912, vzrok smrti: ledvinovit obes-

zavaren, zavarovan je bil za \$1,000.00, k Je-

dnotni je bil sprejet dne 1. maja 1908.

Skupaj za smrtnino ..... \$5,000.00.

VAŽNO ZA DRUŠTVENE TAJNIKE:

Imatek, kraljčevina, državitev so to dan

koristili za svoje vlastne tajnike.

Pretekel, Gz. tajnike, prednost se

enkrat predstavijo svoje imenke in jih

potem postaviti v urad pomočnega tajni-

ka g. Mihaela Mravincev 1234 So. 15th St.,

Omaha, Neb., da si jih se pojavili na

primerji.

Te dni je bil priobčen račun Jednotne

za leta 1911, kakor tudi nekaj statistične

podatkov, ki so zanj vratili.

Jednotni je učinkovito nujil članov. Je-

dnotna ima sedaj po novem sistemu trdno

podlaglo in dobro podešeno, uverjeni smo

da bomo pridobili večje Število članov

za našo Jednotno, ako bomo le malo za-

čeli agitirati. Vsako podjetje mora imeti

več ali manj reklame, tako tudi Jednotna,

ki pa se ne more osmari, za to na nobenem

članu, kateri sami imajo moči, upošteviti

in napredku organizacije. Na delo terci-

rojata, razstrelomčaste koristi Jednotne vsem

rojškom s katerimi pridejo v dotočko in

videli hodeči, ki niso že pri nobeni roja-

kovi, ki niso že pri nobeni Jednotni in ka-

tere lahko dobimo za našo organizacijo,

Za britskim pozdravom.

Geo. L. Brozich, gl. tajnik.

PREMENBE ČLANOV IN ČLANIC

PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH

Sv. Ciril in Metod št. 1 Ely, Minn.

Dne 31. januarja 1912.

Pristopili:

John Remic, 1973 — 14329 — \$1000 — 5

Mil. Belantli, 1875 — 14940 — \$1000 — 5

Pli. Dujmovic, 1881 — 14941 — \$1000 — 6

Geo. Ban, 1869 — 14912 — \$1000 — 6

Suspendiran:

Pet. Mikulič, 1882 — 13866 — \$1000 — 5

Odstopili:

Marko Golob, 1873 — 13429 — \$1000 — 5

Društvo steje 133 članov.

Sv. Šeza Jezusa št. 2 Ely, Minn.

Dne 30. januarja 1912.

Umrli:

Anton Oblik, 1885 — 473 — \$1000 — 1

dne 25. januarja 1912, vzrok smrti: je-

ka, ki Jednotni je pristopil dne 30. maja

1902.

Ignacij Plut, 1870 — 483 — \$1000 — 4

dne 24. januarja 1912, vzrok smrti: Ne-

phritis, ki ednodni je pristopil dne 28. juliji

1902.

Društvo steje 134 članov.

Dne 1. januarja 1912.

Pristopili:

Jos. Turk, 1880 — 14942 — \$1000 — 2

Društvo steje 136 članov.

Sv. Barbara št. 3 La Salle, III.

Dne 31. januarja 1912.

Suspendiran:

Frank Furar, 1882 — 639 — \$1000 — 2

Društvo steje 83 članov.

Sv. Ciril in Metod št. 1 Calumet, Mich.

Dne 31. januarja 1912.

Pristopili:

John Zagor, 1891 — 14900 — \$1000 — 2

Ana Zagor, 1894 — 14921 — \$500 — 1

Suspendiran:

Zenit spreteti:

Jos. Stajer, 1890 — 6188 — \$1000 — 1

Jno. Stajer, 1891 — 919 — \$1000 — 5

Josip Zunič, 1869 — 876 — \$1000 — 4

Kata Zunič, 1874 — 857 — \$500 — 2

Mary Stajer, 1889 — 8376 — \$500 — 5

Črtanji:

Joseph. Dežar, 1890 — 12980 — \$500 — 1

Društvo steje 226 članov in 133 članice.

Sv. Josafat št. 12 Pittsburgh, Pa.

Dne 31. januarja 1912.

Pristopili:

Frank Krošelj, 1884 — 14922 — \$500 — 3

Društvo steje 78 članov.

Sv. Peter in Pavel št. 25 Pueblo, Colo.

Dne 31. januarja 1912.

Pristopili:

Anton Rapotec, 1885 — 13389 — \$500 — 2

dne 28. novembra 1911, v Blackton, Ala-

bama, vzrok smrti: ubit v premogoknu

ki Jednotni je pristopil dne 19. julija ?

Društvo steje 133 članov.

Sv. Barbara št. 33 Trestle, Pa.

Dne 27. januarja 1912.

Umrli:

Anton Rapotec, 1885 — 13389 — \$500 — 2

dne 28. novembra 1911, v Blackton, Ala-

bama, vzrok smrti: ubit v premogoknu

ki Jednotni je pristopil dne 19. julija ?

Društvo steje 133 članov.

Sv. Barbara št. 33 Trestle, Pa.

Dne 27. januarja 1912.

Umrli:

Anton Rapotec, 1885 — 13389 — \$500 — 2

dne 28. novembra 1911, v Blackton, Ala-

bama, vzrok smrti: ubit v premogoknu

ki Jednotni je pristopil dne 19. julija ?

Društvo steje 133 članov.

Sv. Barbara št. 33 Trestle, Pa.

Dne 27. januarja 1912.

Umrli:

Anton Rapotec, 1885 — 13389 — \$500 — 2

dne 28. novembra 1911, v Blackton, Ala-

bama, vzrok smrti: ubit v premogoknu

ki Jednotni je pristopil dne 19. julija ?

Društvo steje 133 članov.

Sv. Barbara št. 33 T

Če ima srečo.

Zavarovalni akviziter Lisica obdeluje pekovskega mojstra Hlebeca, naj se zavaruje proti nezgodam.

Premija je vendar tako majhna, da zavarovani ste potem za vse služuje. Če si zlomite roko, dobite 3000 dolarjev, če si zlomite nogo, dobite 5000 dolarjev in če imate srečo, da se ubijete, ste bogat mož.

Dobro ga je zavrnila.

Gost (hišni): "Jutri zjutraj upam, da me zbudim poljub."

Hišna: "Dobro, gospod, povesta bom klapan."

PREKA NJEN.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Izgovor.

Ministrant Tonček se je spravil v tih kotiček ribe krast. Vrgel je trnik v vodo in čakal. Kar stopi k njemu orožnik.

— A — ti loviš ribe?

— Kaj'še — črve učim plavati.

Dobra pšica.

"Sedaj ti bom nekaj reklo, česar ti ni se nikdo drugi!"
"No?"
"Da si — poštenjak!"

O te ženske!

Tukaj čitam, da bo prihodnjeden luna mrknila. Astronomi pravijo, da bo to posebno interesantno.

Lepo te prosim, nikar ne pojvej tega moji ženi; drugače bo takoj zahtevala, da ji moram za to nebesko priredbo kupiti nov klobuk.

Klepulja.

Prva: "Še nekaj bi rada povedala, toda, ni res, da smem računati na vaš molk!"

Druga: "Toda, seveda! Saj občenim le s petimi ali šestimi prijateljicami, in te znajo molčati kot grob!"

Dvoumno.

Mesar se je hudoval, da prihaja k njemu tako malo ljudi kupovati. Oporobil sem ga, da ima premajhen šeit (deskó z napisom) nad svojo mesnicó. Da si torej pozvali slikarja ter mu naroci: "Naslikajte mi na šeit velikega vola, da bo vsak znal, kdo da sem!"

On že ve.

Mati: Pepček, ali bi rad imel še enega malega brata?

Pepček: Oh, kadar začneš tako govoriti, že vem, da ga bomo kmalu dobili.

Skrajna lahkomisljenost.

"Veste, da sem pognal ves svoj denar, mi ni žal — toda da ne morem tega storiti še enkrat, to me jezil!"

Prekosil ga je.

A. (star vojak): "V svetu sem videl fako veliko njivo, da so pri priyti brazdi ravno opoldne prisli na sredo njive in južinali."

B.: "Jaz sem pa videl vole, ki so imeli pol metra debele roge."

A.: "Kje pa?"

B.: "Ravno tisto njivo so orali."

Nima vzroka.

Mati: Ali ti je komisar Joško že razkril svojo ljubezen?

Hči: Ne, razkril mi je te, koliko ima dogovor.

Mati: Saj je to eno in isto!

ZAVRNITEV.

— Ali vam morem storiti kakšno uslugo, gospočia?

— O, da! prosim, pripeljite mi kakšnega čednega gospoda, s katerim bi se mogla panetno pogo varjati!

Priporočljiv snubec.

— Torej z mojo hčerkico sta dogovorjena in se hočeta vzeti? Dobro! Kdaj bi naj pa bila poroka.

— To prepuščam svoji ljubljene nevesti.

— Tako? No — prav! A kakšna naj bo svatba, preprosta ali slavnostna?

— To prepuščam predragi boči svoji tasci.

— Tudi prav! A nekaj mi morete vendar pojasnit. Če vas smem vprašati — od česa pa hočeta živeti?

— To pa prepuščam popolnomoma vam, bodoči gospod tast.

V uredništvu.

Urednik Saljivega lista: "Šalo, katero ste prinesli, sem že slišal!"

"Pa ne od mene!"

Vzrok.

— Zdi se mi, da komaj čakaš na poroko, draga Milka?

Nevesta (pisatelja): Res je rada bi že enkrat brala konfiskovane knjige svojega ženina!

PRIDEN DIJAK.

— Dobri dan, dragi nečak, o biskat sem te prišel, da povprašam o napredku tvojega studija.

— Da, dragi stric, kakor vičiš, sem zacasno zelo zaposlen!

Prekosil ga je.

A. (star vojak): "V svetu sem videl fako veliko njivo, da so pri priyti brazdi ravno opoldne prisli na sredo njive in južinali."

B.: "Jaz sem pa videl vole, ki so imeli pol metra debele roge."

A.: "Kje pa?"

B.: "Ravno tisto njivo so orali."

A boj strasti se kače strupene. A kaj, so obljuhe in kaj so prisegorje ti, ako se ti duše oklene kar dobriga, čistega v nej živi, peklenški nje di umori.

Proganja nje te viharha oblast, dokler se ne vgreeneshi v propast. Jos. Cimperman.

A če črtijo te bekadi, no, ponosaš se pa — hodi svojo pot!

A. Asker.

A če ljubezni zlata vez raztrga se in pozgubi; povej, kje sreči sladki mir in srečo naj nazaj dobi.

Ljud. Poljanec.

A če zapade sneg sreči človeško, več ne otaja ga, cincne neheško!

Ljud. Poljanec.

A če zraki te ekdro živeti ti dvojne oči mi imej, in z enim gledaj po sveti, a z drugimi v sreči si glej.

Sim. Gregorčič.

A ko s evetu na svet hitiš — li slušiš, kak spomin pustiš? Za tabo solz potok lijoč, oči gasneče, evci venče, zgubljen pokoj, kesanjra strup, v potri duši črn obup.

Sim. Gregorčič.

Ako v sebi nimš leka, nikdar nima zemlja tiha za trpečega človeka ni odgovora, ni vzdaha.

Ant. Medved.

Ako z dušo ljubiš in s telesom, iz života mora liti ogenj, da se v ognji tudi duša vname, svet v objemu mora ti miniti, sreča mora s srečem se strniti!

Ant. Puntek.

Ako želiš učenosti, pojdi v mestu med učene ljudi; ako hlepis po časti in visoki službi, pojdi kamor te sreči pelje; ako pa želiš prave sreče, ostani v domovini.

Fr. Erjavec.

Ali dokler je človek mlad, ne mara umirati sreči. Opomore si namalo, vstanis misel iz teme, plah plameniček se dvigne v skritem kotu mlade duše — novo hrepeneje, nove sanje. In menkrat preleti duh veliko daljavo, prezivci celo vrsto dogodkov, ki jih razvrsti pred njim drzni mladostni snipravljiva bliznjo bodičnost in pride do ciljev. Negotovi cilji so to, sreči trepce in je pašno, ali upa obenem. In tako ni prazno in življenju, ki kipi in polje v nadah in hrenenju.

M. Puget.

Ampak je stvar taka, da pridejo pametni ljudje zmerom prezgodaj; zakaj če bi prezgodaj ne prisli, bi bili več tako pametni.

IV. Cankar.

Ali je ta svet čuden — kaj pravim čuden — hudoval, prav zelo hudoval! Z najsladkejšim smehljajem nam vlije strup v sreči, z rožami nam podaja gade, skrite v njih, in ko dela ponizne poklonke, isče z ostrim očesom, kje bi bila naša najnevarnejša stran, da bi potisnil v njo bodal — do ročaja.

Dr. Iv. Tavčar.

Ali le malo jih je, ki imajo toliko krepke volje, da brzajo poželenje, da se igrajo s svojim hrepnenjem, da čakajo in se umikajo, ko bi radi hiteli naproti, da si s slastjo polno bolečine sami stavijo plotove z desno in jih z levo podpirajo, dokler se ne naposled ne omahnejo, dokler se ne zgrudijo, ne onesvetsijo veselo premaganci.

IV. Cankar.

Ali mislite, da je res mogoče še dolgo živeti v takem zraku — takoj polem laži in fraž, da se ne vidi preko ceste? — Po takih dneh prihajajo viharji.

IV. Cankar.

Ali nikoli nisi občutil, da je greh zoper naturo, če so otroške sanje goljufane? V sreču ostane zmerom do zadnjega dne, kakor žolč in pelin; ne premaga jih noben zrelo veselje in tudi ne noben zrelo razočaranje; pa da bi življenje odprlo sam paradiž — nejameno bi prikelo izpod evezja, grenak studenc... Kaj naše razočaranje starec, kaj naše spoznanje! Beseda več na popisanem papirju!... Razočaranje otroka pa je prvotno besedilo vsega življenja; morda se po dolgem romanju izpremeni ali zabriše posamezna beseda, morda se malo predrugači slog — ampak prvotno besedilo ostane in je vsem očito....

IV. Cankar.

A mož pošten je — solnce zlato, ki razsvetljuje, greje svet, ki v pisani cvet ogrijna trato, ki vrt in gaj odeva v cvet.

Sim. Gregorčič.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRAJSKO.

V Ameriko se je z južnega kolodvora v Ljubljani dne 26. jan. odpeljal 25 Hrvatov, nazaj jih je prišlo pa 32.

Požigalec iz karlovške okolice v Črnomlju zaprt? Hrvatski listi poročajo, da so po nekem zadnjih požarov v karlovški okolici na Hrvatskem opazili človeka, ki je bežal na kranjsko stran, ter ga začeli lovit. Na Kranjskem je bil ta človek prijet in odpeljan je v delavnici kamnoseka Lutmanja blizu pokopališča sv. Ane.

Piše se Mati Flajnik, doma iz občine Vinice; priznal je, da je zadnji požar zanetil on iz maščevanja, ker mu je bil dotični gospodar neko krivico storil. Taki pa, da bi bil v zvezi z ostalimi požari v karlovški okolici.

Umrli so v Ljubljani: Anton Venedig, bivši žagar, 69 let. Agata Jekun, strelčica, 50 let. Josipina Burgar, žena mizarskega pomočnika, 5 tednov. Viljem Černe, čevljarjev sin, 2 dni. Jernej Lavrič, gozdar, 58 let. Fran Plazar, tesar, 70 let. Janez Osredkar, duminar, 52 let. Marija Rici, delevčeva žena, 50 let. Ivan Dolinar, delevac, 30 let.

Na čebole in panje sta se spravila. Martin Dežman je čeden, komaj 15 let star deček, toda pri njem ne velja pravilo, da je v lepem telesu lepa duša. Dežman je namreč od mladih nôg kradel, v prvi vrsti denar. Zato so ga lani zaprli, prije že željal čez streho sodošča in se spustil po zlebu z drugim nadstropjam, na tla in ušel, seveda le za kratek čas. Od takrat sicer ne jemlje več tako denarja, pač pa se je spravil nad čebole in panje. Za pomočnika si je privzel lahkomisljenec Gustelna Malija. Preteklo jesen sta vzela čebel med drugim tudi Lojzetu Skrajnaru. Toda zdaj ju je začetka roka pravice in ju dovedla v hišo pokore.

Sofor avtomobila kaznovan. Lansko leto poleti se je vozila neka Rimljanka v avtomobilu iz Brezje proti Novemu mestu. Blizu Novega mesta pri Žabji vasi pride avtomobilu nasproti posestnil Fran Kavčič z enovprežnem vozom. Avtomobil je silno urno vozil, zato se je začela plasti Kovacičeva kobila, ki je skočila v stran, zlomila oje in padla na tla. Četudi je Kovacič dajal z roko znamenje, se vendar avtomobil ni ustavljal, temveč zdrknil mimo Kovaciča. Sofor tega avtomobila, 20letni Angelo Pieciu iz Rima, je bil radi te neprevidne vožnje obsojen pri okrajnem sodišču v Novem mestu na 24 ur zapora. Pritožil se je sicer na okrožno sodišče, toda njegova pritožba ni imela uspeha in se je moral pokoriti ta urni rimski angel 24 ur pri ričetu.

Konji so se splašili. Ko je bil dne 23. jan. v Novem mestu precej dobro obiskan sejem, je na kraljal metliški postiljon pred popožno blago na poštni voz ob pol 12., ko je bilo tam okoli pošte in Jakšeta največ sejmarjev na cesti. Naienkrat se spomnijo konij, da bi bil čas iti proti Metliki in ubrali so jo, vprezeni v veliko poštno kareto, v galopu proti Jakšetovi gostilni na državno cesto. Bila je velika nevarnost, ker je tam ovinek, cesta pa je bila polna ljudi, ki niso videli, pa tudi stišali ne v semenjskem trušču, da dvi proti njim voz. V tem trenotku, ko je vse vplilo in begalo, je zagrabljal nek pogumno kmečki fant levega konja za vajeti, dal konjem drugo smer proti sodnemu vrtu in ustavl konja, potem ko sta ga vlekla kakih deset konakov daleč po vrtu, ne da bi bil kdo poškodovan in ne da bi bila trpela konja ali voz kako škodo.

Prijateljstvo in alkohol. Fran Kovač in Fran Bratkovč, rudočopek v Kočevju, sta bila res prava prijatelja. Povsodi in vedno sta bila skupaj in storili drug za drugega vse. Tudi dne 6. jan. sta popivala skupaj v Kočevju po gostilnah. Kovač ni bil ravno pri denarju, zato mu je kupil in plačal Bratkovč šest šilev zganja. Da ga sebi ni manje privočil, to je pri takem debelom prijateljstvu samoobsebi umenvno. Se sta popivala, kar se spomni Kovač, da je dolžan Bratkovču za plačano zganje zahvalo. Sel je k njemu in ga za zahvalo klofutnil okoli

skega občinskega odbornika Tepeja.

SAMOMOR. Na kolodvoru v Sp. Dravogradu se je vlegel pod južnji mariborski poštni viak neznan Italijan. Stroj mu je odtrgal glavo.

V ZG. DUPLEKU POD MARIBOROM je umrla 80-letna posestnica Marija Hanus. Bila je v celi fari najstarejša ženska.

PRIMORSKO. Velika delavnica za ponarevanje denarja. Tržaška policija je v delavnici kamnoseka Lutmanja blizu pokopališča sv. Ane zasledila obsežno delavnico za ponarejevanje denarja in tudi 5-kronskoga denarja, ki je zelo dobro ponarevanje. Policija je zaprla tudi kamnoseka Ivana Skabarja, ki je s tem v zvezi. Policija je prisila stvari na sled vsled tega, ker je sumila, da so nedavno vložili v rakev rodbine Tonello neznanec zato, da bi ondi našli kakšni skrivališča. Preiskovala je da lje in izvedela, da so v bližini rabe videli večkrat omenjenega Skabarja. Tako je šla stvar naprej in dovedla do omenjenega rezultata.

NEZGODE. Z octovo kislino se je zastrupil v Trstu 17letni dijak Henrik Bal. Vzrok: družinski prepriki. — Raz voz je padel med vožnjo skozi ulico Solitario v Trstu 17letni Ivan Beljan. Zlomil si je več reber in se močno pretresel. Odpeljali so ga v bolnico, pa je male upanja, da bi ozdravel. — Pri Kosu v Ločniku je prišel triletni deček v dotiku z ognjem na ognjišču. Vnla se mu je oblike in otrok je dobil tako težke poškodbe, da je kmalu umrl. — V Cerovem je padla 28letna Ivana Prinčič s hodnika I. nadstropja. Poškodovala se je na glavi in si zlomila desno roko.

ŠTAJERSKO.

Z KRŠKEGA poročajo: Na postaji Videm - Krško so na obvestilo iz Zidanega Mosta prijeli železniški uslužbenec nekega Dušana Svetanovića, kateri je že mnogo potnikov na progi Zidani Most - Zagreb okradel. Posebno piko ima na one, ki se vračajo s svojimi zasluzki iz Amerike. Ko so ga železničarji prijeli, so ga zaprli v čakalnicu in poklicali orožnike. Ker v čakalnici ni bilo strže, je tiček se ve brez posebnih tezav used.

Posebna prijatelja vina in slirovke sta delavca Frane Lorberja v Jožef Zemljak. Ker pride takra nobe najeneče, če se jo vkrade, sta to upoštevala in ukradla kmetoma Mohorku in Lubeju v Kočeh pri Rogatcu večno množino vina in slirovke. Orožniki so ju za to že shranili pod ključ.

V TEHARIJU pri Celju je udaril nek konj, ki si ga je kupil celjski konjki mesar za klobase, hlapce Janeza Ugota iz St. Vida s kopatom tako hudo po čelu, da so morali težko ranjenega fanta spraviti v celjsko bolnišnico.

PONESREČENI RUDARJI. Iz Trbovlj pisanje: Rudar Frane Jeran je vsled neprevidnosti padel iz neke visocine več metrov globoko. Pri tem si je zlomil levo nogo ter zlabil težke rane po obrazu in nevarne notranje poškodbe. O njegovem okrevanju dvoljajo.

Rudar Lorenc Komšek je bil vsled streljanja zrhljanega materiala potegnjen v globočino in pri tem zlomil desno nogo ter zlabil več ran na obrazu. —

SAMOMOR. Ustrelil se je dne 22. januarja posestnik Anton Pikel v Jeronimu pri Vranskem. Pravijo, da se mu je zmešalo.

Umril je pri sv. Barbari pod Mariborom gostilničar in posestnik Fran Sekol, star 70 let.

Z BREŽIČEM poročajo: Te dni je hotel nekolič opti knečki fant Anton Purkert prenočevati pri neki vaški lepotici. Da bi došel v kamrico, je razbil okno. V kamrici pa ga je v postelji namesto dekleta počakal njen oče, ki je fanta strahovito pretepel. Názdaje je domača hlapce vrgel Purkarta pod kap. Fant se je moral drugi dan podati vsled svojih ran v brežiško bolnišnico, kjer so konstatirali, da je na glavi smrtnonevarno ranjen. Celo zadajo preiskuje sodnija.

Umril je v Mariboru vpokojeni nadučitelj France Rudl.

Umrla je v Celju gospa Cecilia Tepej, rojena Schafer, v starosti 82 let. Pokojnica je mati celj-

skega občinskega odbornika Tepeja.

NAROČBO ZA MOHORJEVE KNJIGE

ZA LETO 1913

sprejemamo sedaj in to do koncem februarja. Cena je \$1.00 za 6 knjig.

Naročniki dobe te knjige:

1. Zgodbe sv. pisma, 18. zvezek.

2. Koledar družbe sv. Mohorja za leto 1913.

3. Slovenske balade in romane

4. Podobe iz misijonskih dežel,

2. zvezek.

5. Slovenske Večernice, 66.

zvezek.

6. Zgodovina slovenskega naroda, 2. zvezek.

Samo za doplačilo se boste izdali še knjigi:

7. Razne povesti. Mehko vezane 25¢, trdo vezane 35¢.

8. Cerkveni molitvenik. Trdo vezan 35¢, z zlato obrezo 50¢.

Kdor rojakov dopoljite \$1.00, dobi knjige poštne prosti na dom.

Mi budem naročili večje število knjig in to za one rojake, kateri si kasneje omislijo knjige, in za one, kateri večkrat spremene svoje bivališče.

"Glas Naroda",
82 Cortlandt St., New York City.

TRTJE IN SADNO DREVJE.

Tem potom zadnji opominjam Slovence, posebno kmete, da poslujejo svoje naročilo takoj za trtje in drevje za to spomlad. Če dobi kdo enako trtje in sadno drevje kje drugej v Ameriki za isto ceno, kakor od mene, dam vsakemu 100 trt in 100 dreves zastonj. Torej, zakaj preplačevati tujem slabejše blago! Cene dreves, jabolka, breskve 15¢, hruške, slive, česnje 25¢. Pri naročilih čez \$20 15% popusta. Za večjo možno dvoletno od 2 do 5 kos.

Frank Gram.

(9-12-2) Naylor, Mo.

Kje sta moja sestra in njen mož JAKOB in MATILDA SKUBA? Ona je doma iz Podpreške pri Loškem Potoku in on pa iz Žužemberka. Pred nekaj leti sta bila v Pueblo, Colo., na Santa Fé Avenue. Prosim ceno, rojake, če kdo ve za nju naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sama javita. — John Millich, v.o Mangold Camp, Shaffer, Tucker Co., W. Va.

(8-14-2) Naylor, Mo.

POZOR, SLOVENCI!

Opozorjam vse Slovence, lastnike tukajnih posestev, ki ne bivajo v tej državi, da plačajo davke za leto 1911. Nadalje prosim vse one Slovence, kateri imata tukaj posestvo in ga želite prodati, da ga meni daste v prodajo.

PRODAM HITRO IN POSTENO. Kupim sam vsako zemljo ravnino, posebno rad pa kanalizirano, in dam lep dobiček. V bližini glavnih katalov plačam 25 do 100 odstotkov več, kakor sta sami plačali. Kupim vsako zemljo, neglede na to, če ste jo kupili potom mojega posredovanja ali ne. Naznamite mi ceno, ki jo zahtevate.

Frank Gram.

(9-13-2) Naylor, Mo.

POZOR!

Kje ste pa vendar vsi omi rojaki, ki ste že zdavnaj pojeli, a nič plačali? Upam, da mi v kratkem plačate, ker imate sem prisiljen vaša imena obelodaniti v slovenskih listih.

Martin Potokar,
1625 S. Centre Ave, Chicago, Ill.
(9-13-2)

OGLAS.

Novo vino črno, rdeči zinfandel, beli ali rdeči muškatel 35¢ galon; riesling 40¢ galon. Vino od leta 1910 črno in belo, muškatel ali riesling 40¢ galon. Staro samo belo vino 50¢ galon. Drožnik ali tropinovec \$2.50 galon. Vino pošljem po 28 in 50 galon in dam posodo. Pri večjem naročilu dan popust. Vinograd in klet St. Helena, Cal.

Naslov za naročila:

STEPHEN JAKSE,
P. O. Box 657, Crockett, Cal.

THE LACKAWANNA.

Najpravnejša železnica za potnike namenjena Evropu. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo posilen.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo.

Direktna pot v Scranton in prenovega okraje.

Med New Yorkom in Buffalo vozsi dan v vsakej smeri po pet vlakov.

Med New Yorkom, Chicago in Šapadonm vsak dan štirje vlakovi.

Med New Yorkom, St. Louisom in Šingpadonm, dnevni promet.

Med lokalnimi točkami pričvrščen in pravilno.

Nadaljnje informacije glede voljnih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dober pi lokalnim agentom ali pa pri

George A. Cullen,
glavni potniški agent
Lackawanna Railroad

90 West Street,
New York.

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ZASTONJ MOŽEM

ŽELODČNE BOLEZNÍ Revmatizem

tedvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moči kreposti, nervoznost, gubitek življenskega soka, sifilis ali zastrupljenia kri, nalezena ali podecovane, impotencija, triper, nočni gubitek, atrefija, striktura, varicose in vse druge močne spolne bolezni se zamorejo temeljito ozdraviti doma, privatno in malimi stroški.

Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam zakaj trpi in kako lahko ozdravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravje, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoč mož je že zadobilo perfektno zdravje, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanih je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak mož, mlad ali star, očenjena ali samec, bogat ali reven. A

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Ukorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh,
Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ALOJZIJ BAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLJ, I. nadzornik, 218 Wooster Ave., Barberville, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 528, Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAČ, III. nadzornik, ik. 1669 E. 32nd St., Lorain, Ohio.

POROTNIK:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 321, Princeton, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

B. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenzura družine, oziroma njih aranžki, so ujedno prešeni, pošiljati enar na blagajnika in nikogar drugega, vse dopis je na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjeribotdi v poročilih glavnega tajnika kakršno pomankljivost, naj to nemudoma namanjšo na urad glavnega tajnika, da se v pribinje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoski spisal Emil Gaborleau.

Priredil za "G. N." Bert P. Lakner.

(Dalje.)

"Nikdar niso mogle najti konca, da so mani vse povedale, kaj pomenja po njihovem mnenju srečo življenja: fine pojedine v restavrantih, vožnje, plesne zabave v Montparnasse ali Elysee-Montmartre. Ah, v delavnicih pride kmalu izkušnje — Videla sem delavke, ki so odšle zvečer v raztrgani obleki in čevljih, ter se vrnili drugo jutro v dragocenih oblekah naznani, da se zahvalijo za do-sedanje službo, da se delo zanje nič več ne spodobi, in da so postale dame. Odstranile so se žareče veselja, toda čestokrat ni potekel niti mesec, ko so se vrnile suhe, lačne in blede, ter ponizno prosile za delo."

Obmolknila je, prevzeta utisov preteklosti, tako, da skoraj ni več misila na sedanjost. Tuji sodnik je molčal.

Margareta se je pa kmalu otrsla teh žalostnih spominov, ter se vzvratila.

"Svojih zaslug nočem poveličevati, gospod," je zopet začela. "Razum svojega ponosa sem imela pred očimi določen cilj, za katerim sem stremlila s trdovratnostjo obupra. Dobro sem se hotela izuriti v svojem poklicu, ker sem kmalu iznajdila, da najdejo dobre delavke vedno delo, in da tudi plača ni slaba. Kljub temu, da sem ostala še kakor prej dekla v hiši, sem si vendar znali pridobiti toliko časa, se naučiti preeč hitro toliko, da je bil začuden zelo moj gospodar. Vedela sem, da pridejo dnevi, ko bom mogla zaslužiti pet do šest frankov na dan, in si izboljšati položaj. Kadar sem pomisnila na to, sem ložje prenašala svojo usodo.

"Tekom zime, katero sem prebila pri svojih rediteljih, je prišlo toliko nujnih naročil, da na tak dan odpocitek med tednom še nisli niti bi. Komaj dvakrat na mesec so mi dovolili eno uro, da sem obiskala pobožne sestre v najdenišnici. Te dolžnosti nisem nikdar znamenjala, kar me se danes veseli. Moj gospodar mi je plačal majno odškodnino za ponovljeno delo, katero mi je naložil. Tako sem imela vsak teden nekaj frankov na razpolago, katere sem prinesla ubogim otrokom v najdenišnici. Potem, ko sem vse svoje življenje uživala javno dobrodelnost, sem sedaj samu dajala miločino, in ta zavesti mi je bila v veliko zadoseženje, ter me je povisevala v lastnih očeh. Skoraj sem dognula petnajsto leto, in že se je bližal konec učnega časa, ko je prišla nekaj lepege dne v marec, ravno ko sem opravljala ne vem več katero delo v gospodinjstvu, ena sester najdenišnice. Zelo je bila razburjena in tako usapljenja, da mi je ravno še mogla zakljeti: "Hitro, idi z menoj — pričakuje te —" "Kdo? — kje?" — "Idi, idi, Olt! — dragi otrok, če bi vedela —" Obnovljala sem se, moja gospodarica me je pa porinila naprej. "Idi vendar — otrok nemuni!" Šla sem s sestro, ne da bi se preoblekl, in ne da bi si odvezala predpansnik.

Pred hišo je čakal tako krasen voz, kakršnega nisem še nikdar videla v svojem življenju. Notri je bilo tako lepo, prevlečeno vse v svetlo svilo; da se nisem upala vsesti. Sluga, oblečen v vso s zlatom poslobobleko, in ki mi je spoštljivo odprl vrata, me je še bolj zmedel.

"Vstopiti morave," je rekla sestra, "tudi jaz sem se pripeljala." Vstopila sem tedaj, in predno sem se mogla otestri zmedenosti, sva že bili pred najdenišnico in v pisarni. Kakor hitro sem vstopila, me je prijela prednica za roko in me postavila pred nekega starejšega gospoda, ki je stal pri oknu. "Margareta," mi je rekla, "pozdravite gospoda grofa Chalusse."

Ze nekaj minut je bilo slišati od zunaj korake, ki so prihajali in odhajali in šepetajoče glasove, ki so se posvetovali. Sodnik je menil uganci vzrok tega in nevoden je vstal, da odpre vrata. Ni se motil. Pisar se je vrnil, in ker se ni upal motiti sodnika, čas mu je pa postal prelom.

"O! — vi ste," je rekla starci sodnik. "No, dobro, začnite s poslovovanjem premakljivih stvari. Kmalu pridem."

Potem je zaprl vrata in se zopet vsezel. Margaret je komaj opazila, da je vstal, in kakor hitro se je zopet vsezel, je nadaljevala: "Nikdar v svojem življenju še nisem videla moza, katerega zuma — najost bi vzbujala toliko spoštovanja. Vse na grofu Chalusse, njegovo obnašanje, visoka postava, način, kako se je oblačil, njegov obraz, njegov pogled, je moral revnega otroka, kakor sem bila jaz, spraviti v zadrgo. Ravno toliko, da sem se mu spoštljivo poklonila. On me je pogledal z ravnodušnimi očimi in rekel:

"Ah! — to je mlada deklica, o kateri so mi pravili."

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzoči. Sedaj sem še opazila, da je bila pisarna polna ljudi. Poleg gospoda s črno čepico je stalo še pet ali šest drugih, katere sem večkrat videla priti, da se pregledati najdenišnico.

"O čem so se razgovarjali?"

Gospod grof je tako razložno izdal neprjetno presenečenje, da se je sestra prednica začudila. Pogledala me je, in se razložila, ko me je videla v več kot preprosti obleki. — "Sramota je," je vzkliknila, "pustiti otroka takšnega iz hiše." — In takoj mi je odvzela predpansnik, mi pogladila lase, da ne bi izgledala tako znamenjana, ter vzklikovala:

"Oh! — ti gospodarji, najboljši niso nič vredni. Nič jim ni verjeti. Vedno jih pa človek tudi ne more biti za petami."

Toda prizadevanja sestre prednica so bila nevspomna. Grof se je obrnil v stran, ter se začel pogovarjati z nekimi gospodi, ki so bili navzo